

**Zastupitelé obce Přezletice
přejí hezké prožití vánočních svátků
a mnoho zdraví a štěstí v roce 2013**

Důležité upozornění

- 1. Důrazně upozorňujeme, že je soukromým osobám zakázáno manipulovat s uzávěry vody a kanalizace na hlavních řadech v ulicích. Neodborným manipulováním může dojít k poškození uzávěry a obec (jako vlastník vodohospodářské infrastruktury) bude po majiteli přípojky požadovat finanční náhradu na případnou opravu.
Chcete-li uzavřít či otevřít přívod pitné vody či odvod splaškových vod na přípojce z hlavního řadu k vaší nemovitosti, kontaktujte vždy Obecní úřad.**
- 2. V polovině listopadu začali opět v Přezleticích rádit ve zvýšené míře hlavně zloději aut. Jedno bylo o víkendu odcizeno, do pár dalších se zloději pokoušeli vloupat.
Požádali jsme proto Policii ČR z oddělení v Brandýse o zajištění častějších nočních hlídek na území naší obce.
Přesto vás všechny žádáme o zvýšenou opatrnost a důsledné zabezpečení vašeho majetku.**
- 3. Během podzimu došlo k vážnému poranění kočky skutečně jen domácí v ulici Pod Hájem, která skončila u veterináře s prostřelenou stehenní kostí. Vzhledem k tomu, že se kočička pohybovala jen v těsné blízkosti domu a přesto byla postřelena, je velká pravděpodobnost, že se někdo pohyboval se střelnou zbraní v obytné zóně! Nehoráznost tohoto střelce je skutečně do nebe volající a doufejme, že se další střelby na místě, kde si hrají děti, už nedočkáme!**

**VAŠE DOTAZY, PŘIPOMÍNKY ČI POCHVALY PŘEDÁVEJTE,
PROSÍM AŽ UŽ V PÍSEMNÉ ČI ELEKTRONICKÉ PODOBĚ DO SCHRÁNKY OÚ!**

OBEČNÍ ZPRAVODAJ – vydává Obec Přezletice, evidenční číslo MK ČR E 19096, vychází čtvrtletně, náklad 500 kusů.
Redakční rada: ing. Ludmila Červínová, ing. Veronika Vreclonová, ing. Ladislava Kopáčková, grafická úprava: Josef Sluněčko.
Redakce a příjem inzercí zpravodaj@prezletice.cz. Uveřejňované příspěvky nemusí vyjadřovat názor redakční rady

**Milé
Přezletánda,
nebud'te
líné a přijd'te
si zacvičit!**

Každé pondělí od 19,30 hod ve společenském sále Obecního úřadu Přezletice si můžete pod vedením zkušené cvičitelky protáhnout tělo jak při aerobním cvičení, tak při posilování problematických partií, přičemž nechybí ani závěrečné protažení namožených svalů. A krom toho si báječně pročistíte hlavu od každodenních starostí!

OBEČNÍ ZPRAVODAJ

**Na
bílém
koní**

**přijel
princ...**

TÉMA ČÍSLA: Podzim a jeho slasti i strasti

Z OBSAHU:

- Co se u nás událo
- Kešky a keškaři
- Tajemný obraz Panny Marie
- Výsledky voleb

Přezletice • čtvrtletník zdarma • prosinec • číslo 31 • 2012

SLOVO STAROSTKY

Milí spoluobčané.

Opět vás zdravím, tentokrát v předvánočním čase. Předpokládám, že až budete toto číslo zpravodaje číst, bude všude okolo nás plno předvánočního shonu, zdobení a pečení, ale snad vás těmito řádky moc nevytrhnu ze sváteční nálady.

To nejdůležitější, co se odehrálo mezi tím, kdy vyšlo minulý číslo zpravodaje a kdy držíte v ruce toto aktuální vydání, proběhly volby do krajské zastupitelstva.

Pro vaši informaci přidávám výsledky těchto voleb v Přezleticích (zmiňuji pouze strany, které získaly 3 procenta a výše, další informace naleznete na stránkách ČSÚ):

Volební účast: 42%

ODS	35,43%
ČSSD	13,18%
KSČM	12,91%
TOP 09 a Starostové pro STČ	11,53%
Strana svobodných občanů	3,84%
SPO Zemanovci Češi	3,57%
Česká pirátská strana	3,02%
Strana zelených	3,02%
Sdružení nezávislých	3,02%

Chtěla bych se dnes těmto volbám více věnovat, protože pro další rozvoj

Přezletic jsou jejich výsledky velmi důležité.

V době, kdy píšete tyto řádky, byla ukončena koaliční jednání ve Středočeském kraji. ČSSD uzavřela koalici s KSČM, přičemž ČSSD bude mít v radě Kraje sedm zastupců včetně hejtmána a pěti náměstků, KSČM obsadí čtyři křesla. Vzhledem k tomu, že po těchto volbách nenastane ve vedení Středočeského kraje žádná zásadní změna (pouze dojde k otevřené spolupráci stran, které zde vládly poslední čtyři roky, které podporovaly veškeré kroky minulého vedení, kdy hejtmánem byl David Rath), nedá se moc počítat se změnou přístupu Krajského úřadu k potřebám naší obce.

V minulém volebním období jsme mnohokrát žádali o dotace na výstavbu nové infrastruktury ze zdrojů, které spravuje Středočeský kraj, ale nikdy nám nebylo vyhověno. Podobně jako Kraj neinvestoval v naší obci do rozvoje nové infrastruktury, zároveň ani nijak v uplynulých čtyřech letech „nespravoval“ svůj majetek na území Přezletic, což jsou hlavní průtahové silnice - Veleňská, VINOŘSKÁ, Dolní náves, Cukrovarská a jsou ve vlastnictví Středočeského kraje. Bohužel se velice se obávám, že nemůžeme očekávat žádnou zásadní změnu politiky i v následujících čtyřech letech. To ale samozřejmě neznamená, že nebudeme pokračovat ve svém snažení a „nátlaku“ na Krajský úřad pomoci nám s rozvojem Přezletic.

Další důležitou událostí, která může pozitivně ovlivnit správu naší obce je novela zákona, dle které dojde ke změně tzv. RUD neboli rozpočtového určení daní. Víím, že toto asi většině z vás nic neříká, nicméně každý starosta projednávání tohoto zákona sledoval velice ostře. Od příštího roku by totiž obce a města měly dostávat větší podíl na vybraných daních. Vzhledem k tomu, že vždy velice záleží na tom, jak se bude dařit státu vybírat daně, byli jsme při sestavování rozpočtu naší obce na příští rok velmi konzervativní. Rozhodně však tento zákon považují za pozitivní krok správným směrem, jelikož pomůže narovnat alespoň ty nejprospastnější rozdíly a posílit samosprávu. Návrh do rozpočtového určení přidává prostředky původně určené na národní dotační tituly. Právě dotační systém je často zdrojem netransparentnosti a klientelizmu. Jeho omezení bude mít jednoznačně pozitivní efekty na celé fungování systému.

Na závěr bych vám všem chtěla popřát krásné a poklidné prožití vánočních svátků. Vánoce většina z nás vnímá spíše jako dobu rodinné pohody a příjemně stráveného času se svými blízkými a známými lidmi. Rozhodně vám všem přeji, abyste tyto dny strávili co nejpříjemněji. A snad ještě více vám přeji hodně štěstí a hlavně zdraví po celý rok 2013.

Veronika Vrecionová

Stížnost na poštu

Tak to se české poště opravdu povedlo! K 1.srpnu provedla reorganizaci „k lepšímu“ na menších pobočkách, tj. i na naší doručovací poště v Jenštejně; tři doručovatele motorizovala do jednoho auta a centrálně shromáždila pro třídění pošty v Brandýse. No a od té doby doručování pošty v Přezleticích zkolabovalo.

Jistě všichni máte zkušenosti s „včasnou a správnou“ dodávkou dopisů, takže to ani nemusím vyjmenovávat. Po obci se potulovali nejméně 4 zmatení poštovní doručovatelé, kterým, když už bylo skutečně nejhůř, nabídl pomoci ruku Dana Prášilová a třídila s jedním z nich týden starou poštu. A tak to šlo celý srpen. Stížností ze strany obce pomalu denně blokovaly už tak neustále obsazenou telefonní linku na vedoucí doručování; bohužel se mýjely účinkem, že prý „máme být trpěliví, protože noví doručovatelé se teprve zaučují“. Byli jste? My tedy ne.

O co byla jistě i vaše radost-starost s poštu větší, když na nás novinové titulky volaly, že bude pošta opět doručovat denní tisk a jiné tiskoviny, dokonce prý budou pomáhat s vymáháním dluhů. To byla pro nás, kterým nechodí včas pošta ani noviny, opravdu pozitivní zpráva.

Kdo za reorganizaci může? Prý manažerka pošty se sídlem v Nymburce 2. A tak jsme vyslali písemnou stížnost přímo k paní manažerce a po několika dnech jsme jí i telefonicky kontaktovali. Upřímně řečeno nevím, kdo dosazuje na místa poštovní manažery, po skoro půlhodinovém telefonátu si myslím, že to jsou scénáristé budoucích nekonečných televizních seriálů, kterým už docházejí náměty. Malá ukáзка vysvětlení manažerky, proč do Přezletic nechodí pošta – to bylo tak: ač je to zakázané, usedly do jednoho poštovního vozu vedoucí doručování a její zástupkyně. Nezpřipoutaly se a bohužel cestou boursaly a obě skončily s poraněním hlavy v ne-

mocnici. Jedna z nich se psychicky zhroutila. Doručovací auto je rozbité a tři doručovatelky z obcí Podolanka, Jenštejn a Přezletice nemají čím jezdit a tudíž doručovat poštu.

Omezení dodávky vody

V pondělí 5.listopadu najednou tekli z přezletických vodovodních kohoutků jen slabý čůrek vody a přitom nebyla hlášena žádná odstávka ani havárie. Pražská Veolia jako dodavatel ani VHS Benešov jako provozovatel také o žádné závadě nic nevěděli. Před polednem se sjeli jejich havarijní čtyři k předávacímu místu u Ctěnického háje, kde bylo zjištěno, že počítač na základě chybné informace z tohoto předávacího místa dálkově uzavřel přírodní ventil. Po odblokování ventilu byla dodávka obnovena a VHS provedlo odvzdušnění a odkalení hlavního řadu. LČ

Volby do zastupitelstev krajů konané dne 12.–13. 10. 2012

Výsledky voleb do krajských zastupitelstev

Kraj: Středočeský kraj • Okres: Praha-východ • Obec: PŘEZLETICE

Nejsme politický tisk ani nejsme politický komentátor, tudíž raději nebudeme výsledky voleb rozsáhleji komentovat a necháme na našich čtenářích, aby si vše zhodnotili sami. Jen doufáme, že jim budoucí směr naší republiky není lhostejný...

Dobrá zpráva je, že volební účast v naší obci byla jako vždy nadprůměrná (ve srovnání s celou republikou), i když také u nás se projevilo, že o krajské volby není takový zájem. Pro ODS je dobrá zpráva, že v Přezleticích, kde je tradičně vítěznou stranou, dosáhla nejlepšího procentuálního výsledku na Praze – východ. Špatná zpráva pro ODS je, že i jí v Přezleticích ubyli voliči. LČ

Okresy			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
celkem	zpr.	v %						
1	1	100,00	897	375	41,81	375	364	97,07

Kandidátní listina		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
3	"Sdružení nezávislých"	11	3,02
7	Volte Pr.Blok www.cibulka.net	4	1,09
16	Strana soukromníků ČR	0	0,00
19	SUVERENITA - blok JB, SZR	5	1,37
22	Nár.socialisté-levice 21.stol.	2	0,54
29	TOP 09 a Starostové pro STČ	42	11,53
30	Věci veřejné	1	0,27
31	ZMĚNA 2012	2	0,54
43	Komunistická str.Čech a Moravy	47	12,91
51	Strana zelených	11	3,02
52	Středočeši2012.cz	3	0,82

Kandidátní listina		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
60	Česká str.sociálně demokrat.	48	13,18
68	Koalice KDU-ČSL, SNK a nez.	6	1,64
70	Občanská demokratická strana	129	35,43
77	Strana svobodných občanů	14	3,84
78	Hn.na podporu dobrovol.hasičů	2	0,54
80	Dělnic.str.sociální spravedl.	7	1,92
83	Komunistická str.Českosloven.	1	0,27
88	"UNP-STŘEDOČEŠI 2012"	5	1,37
91	SPO ZEMANOVCÍ - Češi	13	3,57
93	Česká pirátská strana	11	3,02

Přezletický HYDE PARK

Dlouho jsme tuto rubriku neměli otevřenou, protože jsme od vás nedostali žádné náměty. Tentokrát na přání některých obyvatel naší obce zařazujeme jejich názor, respektive **poděkování za skvěle fungující obchod Na statku** se zbožím smíšeným.

Prvního prosince to bude rok, kdy se novým nájemcem obchodu stal pan Pavel

Milota z Přezletic a jsou to především Přezletičtí, kterým se snaží nabídnout skutečně to, co potřebují. Základní potraviny jsou v nabídce samozřejmostí a Na otázku „Máte cukr, kávu, limonádu, čaj, rum, bum?“, následuje okamžitá odpověď: „Kolik toho potřebujete? Odpoledne to přivezu.“ A skutečně odpoledne či druhý den máte zboží připravené

a většinou za cenu srovnatelnou s cenami velkých hypermarketů.

Je smůla, že prostory obchodu bohužel nejsou nafukovací a prodej spočívá pouze v pultovém prodeji, protože jinak bychom měli ještě více skvěle zásobený obchod, který by nám mohl jiné obce jen závidět! Pane Miloto, díky.

za spokojené Přezletičtí LČ

Opravený příkop v Klenovské

Tak jsme se konečně po mnoha měsících dočkali! Původně koncem jara, ve skutečnosti na podzim, konečně správce komunikace v Klenovské ulici, pražská TSK, opravil nebezpečnou zatáčku u Ctěnického háje. Při stavebních úpravách místa pro předávání vody vytvořili stavebníci z příkopu podél silnice propast zvlčí pasti na mamuty a vůbec jim asi nedošlo, že by se krajnice mohla pod nějakým autem či autobusem utrhout. Neustále jsme od jara apelovali na správce komunikace, ať provede urychlenou opravu, a „už“ v říjnu se konečně podařilo!

Čakovická silnice a její krajnice

Silnice, která patří do správy SUS Středočeského kraje, se také na podzim konečně dočkala jakžtakž opravy. Nároky naší obce byly pochopitelně trošku jiné (odfrézovat zlámané krajnice a do upravených děr dát vrstvu balené asfaltové směsi, čímž by se krajnice zpevnily a malinko rozšířily), přesto byla část krajnic a největší díry zalaty tzv. „teplou balenou“ a další část silnice byla vyspravena pomocí „turba“. To by ale nebyli hoši z USK neboli firmy provádějící opravy, aby opět nepoužili metodu vyspravování děr „každá druhá“. Nevyspravené výtlučky jsme reklamovali, ale dočkali jsme se odpovědi, že už se „teplou nebalí a silničáři si připravují techniku na zimu“.

Odstavená zelená Felicie

Během října se opět objevilo osobní auto bez poznávacích značek na území naší obce a podruhé to bylo na křižovatce Topolová x Ctěnická. Na místo byla povolána hlídka Policie ČR, která bohužel konstatovala, že toto nezamčené vozidlo se nenachází v databázi hledaných vozidel a ani podle registru nemohou najít majitele. Prý by to šlo podle VIN motoru a následně dohledat prvního majitele v registru Škody auto; než se ale podařilo úřední cestou získat VIN, automobil zmizel.

— INFORMACE —

Problémy s dodávkou elektrického proudu v horní části obce

Podzimní plískanice ještě ani pořádně nezačaly a už se opět objevily problémy s výpadky jednotlivých fází v severní části obce, kde je stále elektrické vedení na sloupech, které pamatují už opravdu hodně. Ale podle vyjádření ČEZ, které jsme opětovně žádali o rekonstrukci vedení v další části Přezletic, „to ještě není tak strašné, mnohé obce jsou na tom hůř“. Přesto jsme jednu opravu fáze reklamovali a nyní probíhá kontrolní měření v Modřínové ulici, od kterého si ČEZ slibuje najít příčinu potíží.

Dne 8.11. jsme ale obdrželi vyjádření ČEZ: „Vyhodnocením kontrolního měření bylo zjištěno, že v době od 19.10. do 29.10.12 naměřené parametry a odchylky napájecího napětí 3x230/400 při povolené toleranci plus minus 10% a frekvence jsou v souladu s ČSN a Pravidly provozování distribuční soustavy.“ Takže podle ČEZu je vše v pořádku, jen ten proud tak nějak pořád zlobí. Možná by stačilo uložit konečné dráty do země.

Obecně závazné vyhlášky a přestupky proti nim

Na území naší obce platí několik Obecně závazných vyhlášek, které je potřeba skutečně respektovat a znát. V písemné formě jsou k nahlédnutí na obecním úřadě, v elektronické podobě si je můžete stáhnout na www.prezletice.cz/ obecní urad/vyhlasky.

Jednou z vyhlášek je OZV 2/2008 o veřejném pořádku, kde článek V. „Pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství“ zcela jasně stanovuje, že:

Na veřejných prostranstvích je průvodce psa povinen mít psa upevněné-

ho na vodítku a psi větších služebních a bojových plemen rovněž opatřit náhubkem. Toto ustanovení se nevztahuje na psy záchranářské a služební při výkonu služby a záchraných pracích a na psy, kteří jsou speciálně jako průvodci zdravotně postižených osob např. na psy slepecké.

Nerespektování toho článku se posuzuje jako přestupek proti této vyhlášce a bude jako takový řešen přestupkovou komisí v Brandýse podle platného správního řádu, kdy je možno uložit tomu, kdo se přestupku dopustil, pokutu AŽ DO VÝŠE 30.000,- Kč.

V minulém čísle Obecního zpravodaje, ale i číslech dřívějších, jsme řešili problematiku volného pobíhání psů na území obce, zejména pak obtěžování ostatních občanů volně pobíhajícími psy či přímo majitele jiného psa. **DŮRAZNĚ OPĚT UPOZORŇUJEME**, že majitel psa plně odpovídá za jeho chování a nedokáže-li psa zvládnout, aby nikoho neobtěžoval, nemůže **V ŽÁDNÉM PŘÍPADĚ VODIT PSA NA VOLNO!** I roční štěně např. ovčáckého plemene vypadá spíš jako dospělý vlk a volání jeho majitele, že je to „jenom štěně a chce si hrát“ těžko uklidní majitele pejska menšího plemene, který jde spořádaně na vodítku, ale zuřivě začne na vetřelce štěkat. A štěně se přidá, zvláště je-li podporováno svými rodiči a sourozencem.

Sakra lidi, uvědomte si konečně, že ne každý je milovník psů a přizpůsobte tomu hlavně své chování! Naprostá většina nás pejskařů se snaží, aby naši psi měli kontakt s lidmi všeho věku a také se psy jinými a naučili se „společenskému chování“ a mohli se bez problému potkat na louce; někteří psi ale mají povahu bojovnou a vůdčí – na ty je potřeba pevná ruka a raději je mít na frekventovaných místech na vodítku. Za případné potíže to nestojí a pořídili-li jste si psa bojového plemene, budete ho muset vzít na proběhnutí někde na samotu a ne do Ctěnického háje, kde to za pěkného počasí vypadá jako na Václaváku.

Počet psů v obci roste úměrně s počtem nových obyvatel, co však neroste, to je zlepšování chování majitelů psů a tak jsem měla za poslední měsíc opět tři stížnosti na chování psa, respektive jeho majitele.

Bohužel musím říct, že řešení stížností na chování psa „domluvou majitelů“ se

Z OBCE —

míjí účinkem a jak je vidět, bude muset obecní úřad přitvrdit. Nebude-li majitel respektovat pravidla pro volný pohyb psů na území Přezletic, postoupíme jakoukoliv další stížnost přímo přestupkové komisi, která vše bude řešit v souladu se správním řádem.

Obtěžování kouřem a zápachem z komína

Máme za sebou první podzimní inverzi a s ní ruku v ruce jdoucí stížnosti na zápach z komínů domů, kde stále převažují lokální topeniště na pevná paliva.

Ze zákona č. 201/20012 Sb. o ochraně ovzduší vzniká povinnost všem provozovatelům stacionárního zdroje (lokálních topenišť) podle § 17, odst. 1) písmeno h): provádět jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě (dále jen „odborně způsobilá osoba“), kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a tímto zákonem.

Dále zmiňovaný zákon upravuje povinnosti provozovatelů malých stacionárních zdrojů:

písm. a) uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroje jen v souladu s podmínkami pro provoz těchto zdrojů a **písm. b)** dodržovat emisní limity, emisní stropy, technické podmínky provozu a přípustnou tmavost kouře, a další povinnosti.

Nedodržení povinností provozovatele stacionárního zdroje je přestup-

kem podle § 23 zákona s možností udělení sankce až do 50 000,- Kč. Přestupku se dopustí provozovatel mimo jiné tím, že nedodrží přípustnou tmavost kouře, spaluje jiné materiály, než jsou výrobcem doporučená paliva nebo nepředloží příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání doklady o provozu stacionárního zdroje!

Jak se říká – neznalost práva neomlouvá – proto zde citujeme zákon o ochraně ovzduší, který řeší i povinnosti majitele kotlů či kamen na pevná (fosilní) paliva. Často si totiž majitelé těchto lokálních topenišť neuvědomují, že skutečně není možné kotel naladovat uhlím a zavřít přívod vzduchu, aby uhlí nehořelo tak rychle a jeho spotřeba nebyla tak vysoká. Tímto postupem jednak nedodržují podmínky provozu jejich kotle či kamen a svým přístupem de facto porušují i výše citovaný zákon.

Podle zkušeností Odboru životního prostředí se domníváme, že déletrvajícím – déle než cca 20 minut ze studeného kotle – hustý kouř je způsoben nesprávnou technologií topení v zařízení, které někteří majitelé nemovitostí používají k vytápění rodinného domu a ve kterém pravděpodobně spalují fosilní palivo.

Žádáme proto všechny majitele těchto zdrojů znečištění (lokálních topenišť), aby (je-li naše úvaha správná) změnili technologii topení tak, aby okolí bylo kouřem obtěžováno v co nejmenší míře a aby používali pouze palivo určené výrobcem jejich zařízení k vytápění RD.

Vzhledem k tomu, že zejména v období inverze je kouř i zápach z komína velmi obtěžující pro blízké i vzdálené okolí, doporučujeme všem, koho zapáchající tmavý kouř při větrání i dýchání obtěžuje, podat písemně podnět k šetření na Obecní úřad Přezletice, kde uvedete den, hodinu a pokud možno číslo popisné nemovitosti, z jejíhož komína tmavý zapáchající kouř vychází. Bez přesné identifikace zdroje znečišťování nemůže obec postoupit podnět dál k případnému správnímu řízení.

Autobusová otočka

na křižovatce ulic Zahradní, Na Váze a Veleňské už bude možná v době vydání zpravodaje v provozu, takže vlastně není o čem psát 😊. Konečné zahradní úpravy jako zasetí trávy či výsadba nových stromů bude provedena až v příhodnějším ročním období. LČ

V minulém čísle zpravodaje jsme vás, naše čtenáře, žádali o pomoc při pátrání po autorovi obrazu Panny Marie, který je umístěn v kapličky zasvěcené Panně Marii na přezletické Dolní návsi. Obraz je díky působení zejména slunečních paprsků potřeba opravit a oživit, aby byl důstojným portrétem boží rodičky.

Pravda, čekala jsem, že za mnou hned druhý den po roznesení zpravodaje do schránek přijde nějaký potomek malíře a řekne: „To můj děda ten obraz namaloval“ a přidá mi k tomu nějaké vyprávění ze života umělce. Bohužel to tak nebylo, přesto se nám podařilo získat jednu horkou stopu, která vedla k panu Václavu Holcovi, písmomalíři z Přezletic, který obraz restauroval v roce 1978 a 1992. Vraťme se tedy na skok do minulého století:

Pan **VÁCLAV HOLEC** byl Přezletčák každým coulem a nejen, že nechyběl u žádné společenské akce, dokonce se i sám aktivně podílel na přípravách; možná se i teď mnohým z vás vybaví například nádherně nazdobený sál pro myslivecký a zahrádkářský ples. To

nebyla jen kytky sem, kytky tam, případně girlanda z krepového papíru, kdepak. Myslivecký ples na přelomu ledna a února to bylo něco! Všude viselo chvojí, které svou vůní navozovalo atmosféru lesa, stěny byly ozdobeny loveckými trofejemi a i na zemi u zátiší ze smrčků atmosféru lovu a honu doplňovala vycpaná zvířata jako liška, kanec nebo i menší veverka, která vypadala, že každou chvíli po někom hodí lískový oříšek. A když kapela spustila „Už troubějí, už troubějí, na horách jeleni“, otáčeli se všichni k hlavě jelena, kdy už konečně zatroubí.

Zpravidla za 14 dnů se konal ples zahrádkářský a na něm byla částečně použita výzdoba z plesu předchozího, jen sál byl přizdoben nakvetlými větvíčkami kočiček nebo zlatého deště; tyto větvíčky byly delší do-

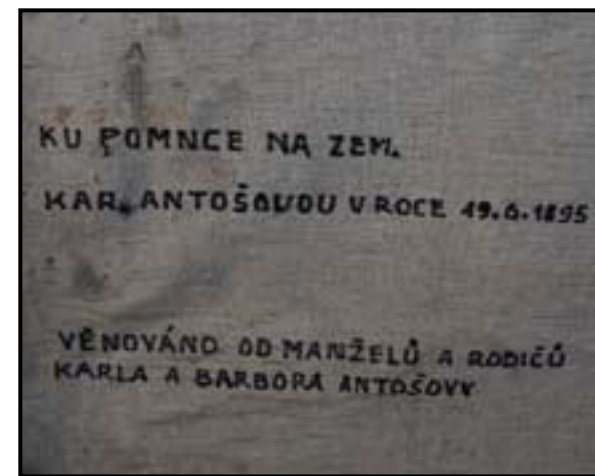
bu před plesem připraveny v kýblech s vodou v mnoha domácích, zvláště pak u Holců, aby teplo domova přesvědčilo pupeny, že mohou vyrašit bez ohledu na roční období.

Cit pro dekoraci a vlastně umělecké nadání vůbec pan Holec zdědil pravděpodobně po své babičce, která prý moc krásně kreslila, ale asi jí to nedal nikdo úplně veřejně najevo (a nebo se to tehdy neslušelo a být umělkyní bývalo spíš synonymem pro dámu lehčích mravů) a ona se umělecké dráze nevěnovala. Pan Holec si možná i díky vrozeným genům vybral školu s trochou uměleckého zaměření – vyučil se písmomalířem, kde se seznámil i s technikou mí-

HISTORICKÉ DR(O)BEČKY

chání barev či různých stylů psaní, ale i kreslení a malby. V práci maloval a kreslil ozdobná písmena a ornamenty při výzdobě sálů na kdejaké tehdejší slavnostní schůze, doma se věnoval malování a kreslení obrazů. V kresbách ho lákaly i karikatury, a jeho manželka se stala „modelem“ pro mnoho jeho kreseb, zvláště v mysliveckém klobouku byla častým námětem. Vlastně se tomu ani nelze divit, protože se oba vášnivě věnovali

myslivosti (tady nemohu nezmínit, že myslivecké sdružení v Přezleticích čítalo mnoho členů a dokonce i členek a pravidelné hony na katastru obce přinášely mnoho zvěře při slavnostním výřadu; i 500 zajců se střelilo) a vycpaná zvířata, která pan Holec používal jako dekoraci při plesu, byla střelena jeho vlastní rukou.

Pojďme se ale zpátky ke kreslení. Pan Holec dlouhá léta pracoval na ministerstvu vnitra v kulturní správě. Chodil sice v práci v uniformě, ale měl na starosti především pořádání jak kulturních akcí, tak hlavně výzdobu, a to nejen nástěnek. O tom, že byl znám svým uměleckým nadáním, svědčí jeho restaurátorské počiny, kdy vracel starým předmětům jejich zasloužilou slávu. Nemůžeme tady nepřipomenout opravu, resp. spíše skoro umělecké dílo na kočáře Vlasty Buriana, který po opravě prý vypadal lépe než kočár originální.

Proto není divu, že se pan Holec staral i o výzdobu naší kapličky Panny Marie a zvláště o obraz Panny Marie, který můžete vidět prosklenou částí dveří. Ze záznamů na zadní straně obrazu si můžeme přečíst, kdo a kdy se na opravě obrazu i kapličky podílel – viz foto. A byl to právě pan Václav Holec, který naposledy v roce 2000, po akci vandalů, obraz zrestauroval a dokončil. Kaplička se v té době ještě pyšnila svým novým kabátem a nejspíš lákala nenechavé ruce se podívat

i dovnitř. Obraz se naštěstí neztratil, ale rozhodně mu nájezd vandalů nepřidal. Nelze se divit, vždyť už je na světě hezkou řádku let – na zadní straně je totiž ještě jeden nápis: „K u pomnce na zem. Kar. Antošovou v roce 19.6.1895. Věnováno od manželů a rodičů. Karla a Barbora Antošovy.“ Jeho znění je trochu zvláštní, ale můžeme z něj usuzovat, že obraz byl do kapličky darován Antošovými hned po jejím dostavění v roce 1897. Kdo jsou ale Karla a Barbora Antošovy? Zeptala jsem se Evy Fialové, roz. Antošové, která si vzpomíná na to, že její rodiče sice jejich jméno letmo zmiňovali, ale s rodinou hospodářů z č.p. 24 neměly nic společného.

A jsme zase na začátku. Zatím jsme sice nevypátrali autora obrazu, ale vzpomínali jsme si alespoň na restaurátora a malíře Václava Holce. Také máme novou „neznámou“, a to jsou tajemní dárci, resp. dárkyně obrazu, Karla a Barbora Antošovy. Pomůže nám opět někdo s pátráním? Předem děkujeme a doufáme, že další číslo zpravodaje přinese něco nového v „kauze obraz“. LC

PŘEZLETICE (a blízké okolí) V OBRAZECH

My čekali listopad a zatím přišel sněhpad.

A sněžilo ráno...

odpoledne...

...i navečer.

Letos se budou nosit sněhové čepice, řekly si bylinky i kytičky, zvláště bazalce sluší.

Patníky až bílé, začnou kvést...

Do odpadkového koše v holínkách? Proč ne!

Projíždějící Aurora vysadila carského důstojníka,...

...posléze i kormidelníka.

Naši „Kolečkiádu“ sledoval i kocour v botách, jen ty boty nechal v autě. Zato mohl vidět lýtý bratrovražedný boj na trati.

Přezletické kozenky. Ráno jsou vedeny na provaze na pastvu, večer šupajdí domů a děti na nich mohou oči nechat. Měéééééééééé.

„Pláčou tvoje modré oči, pláčou, krajinou jde stín...“ znělo před vyhlášením výsledků podzimních voleb z ampionů místního rozhlasu. V Přezleticích sice „modré oči“ tolik plakát nemusely, ale v celorepublikovém měřítku určitě.

SPORT

Hanspaulská liga

Poslední tři kola mají před sebou naši fotbalisté v Hanspaulské fotbalové lize, a to jak v hlavní soutěži, tak i ve veteránské. **Veteráni z Přezletic SG** měli po 8.kole 4.D skupiny vyrovnanou bilanci – 4 vítězství i 4 prohry a v tabulce jim patřilo 8.místo. Po prvních třech prohrách, kdy v prvním zápase dostali „bůra“ od Starců na chmelu (7.místo v aktuální tabulce), prohráli s lídrem MSG 5:7 a těsně i s Traktorem Humus (4.). Ve 4.kole sehráli skvělý zápas s Rychlými pipami (3.), které vprovodili z hřiště výhrou 4:1. V šestém kole dostali 6 „fiků“ od Paradentolu (2.), ale zdaleka na tom nebyli v tomto kole tak špatně jako Rychlé pipy, kterým MSG dalo 19 „banánů“ aniž by dostali jediný gól. Sedmé i osmé kolo bylo vítězné a doufáme, že na této vlně dojedou až do kola jedenáctého; papírové předpoklady by byly, protože Přezletice SG čekají zápasy s týmy na posledním, předposledním a devátém místě v tabulce, tzn. pod nimi.

Družstvo mladých SK RSC Přezletice si v 5.F skupině vede trochu hůř, je aktuálně na 10.místě se 3 vítězstvími a 5 prohrami. Vzhledem k tomu, že je čekají dva zápasy s týmy čela tabulky (2.a4.), nebude boj o vylepšení konečného umístění vůbec jednoduchý. První tři kola byly ve znamení proher, dokonce velmi vysoké 2:12 s lídrem tabulky Torpedem Barrandov. Ve 4.kole si vychutnali porážku Ukraďených širáků (5.), sice těsně 5:4, ale každá výhra dobrá. S Výtřížníky (6.) sice prohráli 2:6, ale hned v dalším kole rozstříleli Atomové veverka (9.) 9:2. Po výhře 3:2 s posledním týmem GTL prohráli v zatím posledním kole 1:2 s Hoptajchem (8.).

Stolní tenis

Družstvo Sokol Přezletice i letos hraje krajskou soutěž 2.tř.B a průběžně mu patří 8.místo z 12-ti členné tabulky za 2 výhry a 3 remízy. Do letošního ročníku nastoupilo mužstvo posílené o tři nové hráče – Martina Hataše, Ondřeje Saueru a Oldřicha Wilhelma. Po pátém odehraném kole to zatím vypadá podobně jako loni, kdy hráči vítězí relativně těsným rozdílem nad mužstvy z příček pod nimi, ale na druhou stranu neprohrávají s těmi na předních příčkách markantním rozdílem ve skóre. Soutěž se teprve rozbíhá a snad i díky posílení nebudou muset hráči bojovat v baráži o udržení se v krajské soutěži.

Družstva Sokol Přezletice B, C a D hrají Okresní přebor, ale na oficiálních stránkách www.pinec.info nejsou pro RSST Praha-východ uvedeny žádné výsledky. Škoda.

Sportovní střelba

Začátkem září se v Plzni konalo finále ve střelbě ze vzduchových zbraní pro kategorii juniorskou i dospělou. Jediný zástupce SSK Přezletice Adam Cipro si v kategorii juniorů vystřílel finálovou účast jak v disciplíně LM 60 ran vleže, kde obsadil 8.místo, tak i v disciplíně LM 3x40 ran, kde skončil na místě sedmém. O 14 dní později se také v Plzni uskutečnilo MČR a pro Adama to byla poslední šance, jak porazit svého věčného rivala Jiřího Bečku z domácího klubu SSK Policie Rapid Plzeň a zajistit si místo v české reprezentaci. Ačkoliv Adam vstupoval do finále ze 3.místa, ve finále si o příčku pohoršil a bronzovou „postupovou“ příčku přepustil právě Jiřímu Bečkovi.

Od října se tréninky našich mladých střelců, kterých je neuvěřitelných 19, přesunuly pod střechu obecního úřadu a střelci vyměnili malorážky za vzduchové pušky. Probíhá příprava na sezónu „vzduchovek“, kdy se naši mladí borci účastní převážně klubových soutěží, kde si ti nejmladší zkoušejí atmosféru závodů, ti o kousek starší pak poměřují síly se stejně mladými adepty střeleckého sportu, a celá sezóna pak vyvrcholí na jaře finálovým závodem o mistra České republiky. Tréninky dvakrát týdně plus víkendové závody jsou pro všechny naše střelce výzvou jít ve stopách Adama Cipra, který si titul v dorostenecké kategorii již vystřílel, či Kristýny Slavtové, které v mládežnických kategoriích medaile sice vždy o kousek unikla, ale byla pravidelnou účastnicí všech finálových rozstřelů.

Ve státní svátek v sobotu 17.listopadu soutěžili ti nejmladší „O putovní pohár starosty městyse Ročov“ a nevedli si vůbec špatně – v kategorii do 12 let s oporou získali stříbro a bronz členové SSK Přezletice Jolek Jakubčík a Mojmír Čalkovský, v kategorii do 14 let pak obsadil Adam Bauer 8.místo a v kategorii do 14 let jediný zástupce našeho oddílu Antonín Hříbal skončil na 9.místě. Přezletáci Daniel Kučera, Lukáš Podobský, Vašek Hněvkovský ani Patrik Janura se sice těchto závodů nezúčastnili, o to víc se však na tréninku věnují technice i soustředění na výstřely, aby při domácích kontrolních prosincových závodech nastříleli co největší počet bodů.

UMĚNÍ

Se zahájením školního roku začaly i pravidelné tréninky v tanečních školách jako Pop Balet, Taneční škola Jána Nemce, Free Dance Studio Petra Baláže či BDS Academy taneční škola. Někteří Přezletáci se účastní soutěží ve Free Dance jako bylo listopadové Pražské k.o.2012, další jen trénují a hledají svůj týdenní rytmus mezi školou a přípravou do ní a tréninky.

V říjnu se konala baletní soutěž **Baletní Mládí Praha Žižkov 2012**, kde se v duetech umístil na krásném 3.místě Vladimír Pokorný s partnerkou Dominikou Zikovou. Jejich Adagio z baletu rakouského skladatele Ludwiga Minkuse s názvem Paquita mohlo být přímou pozvánkou na představení Baletní školy Jána Nemce, která si pro letošní rok vybrala právě balet Paquita. Vláda Pokorný zde tančí hlavní mužskou roli a třetí mís-

to v soutěži dává tušit, že představení Paquity bude opravdu skvělý zážitek na skoro profesionální úrovni.

Předvánoční čas bývá zasvěcen adventním koncertům převážně s tematikou koled a vánočních mší, zejména pak Rybova česká mše vánoční neodmyslitelně patří ke koncertům nejkouzelnějšího měsíce v roce.

známit s vážnou hudbou, zvláště mohou-li poznat v jedné z rolí svého souseda a spolužáka Tomáše Pokorného.

Děti z naší MŠ se staly herci v jednom z dílů Toulavé kamery! Podzimní

Dětská opera Praha, jedno z oficiálních těles Národního divadla, letos tuto mši nastudovala a pojala ji jako divadelní představení. Celý prosinec můžete toto představení vidět v Divadle bez zábradlí Karla Heřmánka a také 21.prosince ve Stavovském divadle, a to od 14, 16 a 19 hodin. Poznat českou vánoční klasiku v podání dětských zpěváků a herců může být i pro vaše děti zážitkem, jak se se-

návštěva Ctěnického zámku, respektive expozice Chaloupky na vršku, byla prvním podzemním cílem jednoho z mnoha výletů našich školkáčků. Na prohlídku výstavy pohádkových loutek se tento den zatoulala i Toulavá kamera České televize a tak se děti a jejich učitelky staly herci jednoho dílu tohoto cyklu, který se vysílá dopoledne v neděli 18.listopadu. Oskara asi ještě nedostanou, ale jednou na tento neobyčejný zážitek budou děti třeba vzpomínat.

PEŘÍ

Ve středu 8.října se náš společenský sál proměnil opět v rukodělnou dílnu. Podzimní čas se přehoupl od rovnodennosti směrem k zimnímu slunovratu a dlouhé inverzní zamračené podvečery lákají k posezení při vyrábění košíků jak z papíru, tak i z pedigu. Papírové košíčky budou na jaře potřeba zejména pro velikonoční zdobení, kdy jsou základem pro květináč s oseničkem, ve kterém se pasou žlutá kuřátka mezi barevnými vajíčky.

Novinkou podzimního „peří“ je výroba obrázků pomocí ubruskové metody nebo pletení plastických papírových srdcí či vánočních hvězd.

Ruční práce jsou ale tím méně důležitým ve středeční podvečer, jsou spíše doplňkem toho, čeho se nám v dnešní uspěchané době nedostává – času na popovídání si se svými kamarádkami, sousedkami či prostě jen Přezletandami. **LČ**

Kolečkařada

Nový hladký asfaltový povrch v Zahradní ulici přímo láká k tomu, vzít si in-line brusle a proháňet se sem a tam. A nejen brusle, ale i dětská odrážedla, koloběžky a kolečka... a tak se kulturní komise rozhodla uspořádat závody pro děti do 12 let na různých jízdních prostředcích mající „kolečka“. V neděli 23.září ve 14 hodin byla na rohu Zahradní a Habrové připravena nejprve pomyslná, pak i křídou namalovaná, startovní čára, na které se začaly řadit děti od kategorie nejstarších na jízdních ko-

lech až po ty nejmenší na plastových odrážedlech k závodům nazvaných „Všechno jezdí co kola má“.

Více než čtyřicetka dětí se utkala „s časem“ o čokoládové medaile a pro 3 nejlepší i o pamětní diplomy na přezletické závodní trati. Nejstarší děti na kolech, koloběžkách a jedna závodnice na in-line bruslích absolvovaly trať nejdelší s otočkou až na křižovatce ulic Zahradní a Na Váze, menší děti se otáčely o ulici dřív a ti úplně nejmenší jely je kratičký úsek mezi Habrovou a Javorovou. Závodilo se většinou jako o život hned od startu a snad jen jedna holčička odmítala vyjet ze startovní čáry. Nakonec po maminičtě přemlouvání odstartovala, ale dojela jen za velkého breku k nejbližšímu stromu, kde své odrážedlo zaparkovala a hotovo; kolegy závodníky sledovala už jen jako divák.

A konečně tu bylo dětmi dlouho očekávané vyhlášení výsledků; nejlepší tři z každé kategorie dostali diplom, na který byli pyšnější než na čokoládovou medaili. Vlastně se ani nelze divit, protože čokoládovou fidorku modré, červené nebo zelené barvy dostali pověšenou na krk všichni účastníci nedělního závodu, a tak diplom byl tou pomyslnou třešinkou na dortu. A pochopitelně potlesk od kolegů závodníků, rodičů, prarodičů i všech diváků.

Lampionový průvod

Na předvečer státního svátku, kterým si připomínáme den české státnosti, byl opět

naplánován lampionový průvod obcí, který by skončil položením květin k pomníku padlým v obou světových válkách.

Ale člověk mluví, Pán Bůh mění. A letos to byla změna opravdu velká – místo barevných světýlek schovaných v lampionech všech tvarů, velikostí a barev, které by prosvěcovaly pochmurný podzimní podvečer, přišlo počasí spíše vánoční. Od rána se z nebe sypaly nejprve mokré vločky s deštěm, které odpoledne přešly v opravdovou chumelenici, při které napadlo více než 5 cm sněhu. Přezletice zmizely pod bílou sněhovou pokrývkou, zpod které vykukovaly žluté zbarvené listy stromů, které ještě nestihly ani opadat. Být to na horách, vyhlásila by Horská služba kalamitu a zákaz vycházení. Horskou službu nemáme, tak bylo kulturní komisí vyhlášeno zrušení akce „pro nepřízeň počasí“. A těch pár statečných, kteří se probojovali na start průvodu, dostalo náhradou za zrušenou akci sladkou odměnu v podobě čokolády.

Tak snad za rok si lampionový průvod užijeme tak jak má být.

První letošní přívally sněhu

vůbec nezaskočily pracovníky přezletických technických služeb; hned druhý den sněžení vyjeli se svou uklízečnickou technikou do ulic. A dobře udělali, protože do pondělního rána přišlo ochlazení a teploty klesly pod bod mrazu a díky jejich nedělní úklidové akci se mohli naši občané pohybovat bezpečně po relativně suchém chodníku či ulicích. Pánové a hlavně pane, děkujeme.

Drakiáda

Hned po kolečkařadě se v sobotu 6. října konala další akce pro děti, i když možná tady můžeme říct, že možná spíše pro tatínky – jak podotkl jeden malý drakopouštěč: „trochu nuda, stát a držet provázek s drakem, tak ať si ho pouští táta“.

Sobotní dopoledne lákalo k odpolednímu pouštění draků svým modrým nebem a teplejšími slunečními paprsky; je sice pravda, že odpoledne přišly mraky, ale ty byly přifoukány báječným větrem pro dráčky, pravda mnohdy až zbytečně velkým. Svě by o tom mohl vyprávět jeden tatínek, kterému se drak „utrhl ze řetězu“, přetrhl provázek a hnán větrem si to mířil na Podolanku. Naštěstí to byl drak obr a svou váhou během letu pomalu klesal níž a níž až skončil daleko na poli, kde byl našťastí dostižen.

Během dvou hodin se na přezletickém nebi prohánělo vždy hejno asi třiceti draků, z nichž někteří vydrželi ve vzduchu klidně poletovat více, zatímco jiní svými veletoci a lopinky nutili své majitele běžat znovu a znovu po poli, aby draka opět dostali do vzduchu. A jaké neštěstí se zračilo ve tváři dětí (i když občas i rodičů), když si draci za-

motali ve vzduchu své provázky a střemhlav se pak zřítily do pole. No byl to boj s drakem skoro jako prince o princeznu.

Uf. Nejvyšší čas vyrazit z kopce dolů k hasičárně, kde od 16 hodin plápolal ohýnek na opékání buřtů. Za chvíli se po okolí nesla vůně lehce připečených špekáčků, na které se nejen dětem sbíhaly sliny. A k nim trochu hořčice či kečupu, prostě svačinka par excellence. Pak zapít limonádou či pivem, to samozřejmě jen dospělí. Bylo krásné počasí, které lákalo zůstat sedět u ohně až do tmy. A třeba s kytarou a zazpívat si ty správné ohňové písničky; na to ale počkáme až do posledního dubnového dne.

Podzimní setkání seniorů

Opět byla malá změna v termínu konání (úterý 13.listopadu), i když tentokrát za to nemohl „svatý Martin“ a jeho víno, ale host tak trochu pohádkový, který by ale vlastně také mohl přijet na bílém koni – Popelčin princ. Ne ne, nebyl to Pavel Trávníček, byl to princ trochu starší, přesto stále šaramantní, herec a zpěvák Jiří Štědroň.

Blíží se Vánoce a s nimi televizní pohádky, které si nenechají ujít ani velcí, takže vidět na vlastní oči pohádkového prince bylo určitě tím důvodem, že náš společenský sál byl „úplně vyprodaný“! V sále to doslova hučelo jako v úle. Přijít ještě pár seniorských párů, změnilo by se posezení spíše na postojení 😊.

Jako vždy se začínalo kávou a zákusky z dílny paní Mesnerové a aby při sousedském povídání si nevyschlo v krku, nabízelo se pivo i nealko. Těsně před dalším programem pak následovala tradiční ochutnávka mladého svatomartinského vína všech barev. Paní starostka všechny přítomné přivítala a vzápětí se omluvila z pravidelného povídání si u jednotlivých stolů, protože musí na zasedání zastupitelstva o patro níž.

Vyzvala ale všechny, kdo mají nějaký dotaz či problém, ať zvednou ruku a ona jim na jejich dotaz přijde odpovědět – nejčastější otázkou byla na zahájení provozu třísdvojky na nové otočce.

Před pátou hodinou paní Hanzlíková požádala všechny o chvíli pozornosti a pozvala na pódium Jožku Zemana, moderátora hodinového programu, a herec i zpěvák Jiřího Štědroň a jeho kytaru. Během více než hodiny se dostalo na několik písničkových bloků, které od sebe oddělovalo mluvené slovo, respektive vzpomínky na celou kariéru pana Štědroň, a to včetně jeho vzpomínek na skládání hudby k reklamním spotům; vzápětí byla osobně zpěvákem přečtena ta na hobby market OBI. Vida, to mnozí z přítomných ani netušili, že tuto „vtíravou“ melodii nazpíval i složil Popelčin princ. Mnoho písniček si jistě naši senioři zazpívali spolu se zpěvákem; tady vám ale nemohu

podat autentické svědectví, protože jsem za tónů písně „Mám rád vlaky, co nikde nestaví“ musela odjet o patro níž na zasedání zastupitelstva.

Po 19.hodině už byly sklizeny talíře od báječné večeře – kuřečí roláda a štouchané brambory – a pódium obsadili pánové Zahradníčkové. Večeře byla nejen dobrá, ale nejspíš i sytá, protože se dlouho nikomu nechtělo do kola. O zahájení taneční části se posléze postarali manželé Hanzlíkovi a skoro dobrovolně 😊. A šlo jim to více než skvěle, Star Dance by mohl závidět. O pár písní později se parket konečně zaplnil všemi tradičními tanečními páry a zábava, pivo i svatomartinské víno proudily až do jedenácté hodiny večerní.

Skoro šedesátka šedesátníků, sedmdesátníků, osmdesátníků i skorodevadesátníků si opět užila skvěle odpoledne, podvečer i večer a díky našim „holkám“ kulturním bylo o všechny přítomné skvěle postaráno. Všem pomocníkům i pomocnicím velké díky a dámy a pánové, na jaře na shledanou! LC

Česky vyslovováno geokešink a jedná se celosvětově rozšířenou hru na rozhraní sportu a turistiky, která spočívá v použití navigačního systému GPS při hledání skryté schránky nazývané cache (v češtině psáno i keš), ve které je ukryt malý poklad (zpravidla hračky z Kinder vajíčka) a nebo je tam nějaký poklad putovní, který má přání doputovat třeba na druhý konec světa. A proč vám to vlastně říkám?

Geocaching

Během Drakiády jsem se totiž vlastně prvně o podrobnostech této hry dozvěděla, když jeden z rodičů, pouštějící velkého draka, neměl partáka na stáhnutí draka zpět z nebe; drak má totiž ve větru sílu inu jako drak a je potřeba čtyř silných paží na zkrocení této lité saně. Parták na Drakiádu nemohl přijít, protože jel s manželkou hledat kešky. Kešky??? A tak zatímco tatínek bojoval s drakem, dala jsem s maminkou dvou dětí řeč o pro mě neznámých keškách a dozvěděla jsem se tak zase něco nového.

Třeba to, že možná i ve Ctěnickém háji je jedna schovaná a kdoví, jestli na našem území není takových kešek víc. A nejen kešek, ale i aktivních hráčů, kteří si na internetu hledají souřadnice těchto míst pokladu, případně zakládají místa nová a jejich polohu umísťují na internet pro další hledače pokladů. Důležité je na internetu „nahlásit“ nález kešky, případně na-

psat o nálezů krátkou zprávičku, protože její zakladatel pečlivě sleduje její osud. Zpravidla jsou kešky umístovány na místech něčím výjimečným a zajímavým a ani se nemusí jednat o turisticky vyhledávané cíle. Důležité je, že nálezem kešky kromě pokladu najdete i deník, tzv. logbook, kde zakladatel kešky napíše pár informací o místě, kde se keška nachází a dále je tam místo pro zápisy jednotlivých návštěvců. Součástí kešky je i drobný dárek, který si nálezce může ponechat, ale zároveň tam musí pro další objevitele nechat jiný. Hračky z Kinder vajíčka dělají radost hlavně dětem, které si tak hrají na novodobé dobyvatele hradu nebo hledače pokladů. Každopádně

si tím báječně zpestří například výlet po hradech a zámcích.

Někdy se v kešce najde předmět označený speciální kovovou značkou s identifikačním kódem, což je keška-cestovatel. Zadáním kódu na stránkách geocachingu můžete zjistit, jaký má tato keška cíl a kam si její původní majitel přeje, aby docestovala. To znamená, že by hráč měl přemístit tuto kešku směrem k jejímu cíli; a vůbec nevádí, jestli to bude o pár kilometrů a nebo pár set. Jednou tam prostě dorazí.

Námořníci dříve házeli do moře láhve se vzkazy, nyní podobné vzkazy putují cestou necestou, polem nepolem, vzduchem i po vodě; zkrátka tak, aby se jednou dostala do cíle svého určení.

Ale pozor, takovou kešku smí najít podle pravidel hry jen keškař a ne nějaký mudla! Lidem, kteří nic o věci netuší, se totiž říká mudlové. Pokud vás pozorují, jak se zajímáte o nějaké místo neobvykle dlouho, musíte hledání přerušit a vrátit se tam v jinou dobu. Mudlové totiž mohou hru ohrozit, a proto drží kešeri všechny informace raději v tajnosti a skrýše maskují. **Mudla LČ**

Další svatby v Přezleticích!

Po dlouhých pěti letech se v červnu konečně konala další svatba přímo v naší obci. Původní záměr snoubenců sice byl, aby se obřad konal na velké zahradě jednoho z původních přezletických statků, počasí tomu ale nepříjelo a tak se svatebčané raději uchýlili pod střechem do našeho společenského sálu.

Budoucí novomanželé Koudelkovi si řekli své „ano“ před oddávající starostkou obce Veronikou Vrecionovou, matrikářkou z Brandýsa a mnoha svatebními hosty, z nichž jeden, respektive jedna, byla ta skoro úplně nejvzácnější – dvoutletá Klauďinka Koudelková. Škoda, že si asi svatbu svých rodičů nebude pamatovat, zato rodiče a všichni přítomní si ale určitě budou pamatovat to, jak Klauďinka během odmlky paní starostky při slavnostním projevu, pronesla: „tačí“. Takže si rodiče na přání dcery rychle vyměnili prstýnky, následoval první manželský polibek a po zápisu do matriky už Klauďinka se zájmem sledovala gratulace novomanželům a zejména pak bouchnutí šampaňského na slavnostní přípitek.

O půl roku později byl sál opět slavnostně svatebně vyzdoben. Tentokrát si zde manželé nedávali první manželský polibek, ale polibek stvrzující jejich společnou padesátiletou cestu životem - Zlatou svatbu a slavili manželé Boudovi.

V sobotu 20. října přesně v půl čtvrté předjel před obecní úřad automobilový veterán, jemuž na kapotě zářila do dálky svatební kytička. Otevřely se zadní dveře a z nich vystoupil s elegancí sobě vlastní pan Josef Bouda, který hned nabídl rámě své manželce paní Libuše Boudové. Za potlesku všech přihlížejících si ji odvedl do společenského sálu, kde je přivítaly zástupkyně obce paní Olga Hanzlíková a místostarostka Ludmila Červínová. Během slavnostního proslovu k jubileum zaznělo i to, že slib, který si před padesáti lety dali – žít spolu v dobrém i zlém – už pro ně není pouhým slibem a že dnes tu stojí proto, že dokázali, jak vážně slib mysleli a jak pracovali na jeho naplnění, protože slavit toto výročí není dopřáno mnoha manželským párům.

Paní místostarostka krátce zrekapitulovala důležité věci z jejich padesátiletého manželského života, ať to byla společná výchova syna či cvičení v Sokole paní Libušky nebo sport a řízení autobusu pana Josefa; úsměv na tváři přítomných vyvolala zmínka o pozdních příchodech „věčné opozdilky“ paní Libušky.

A i tady na závěr bouchlo šampaňské a následoval přípitek s přáním mnoha dalších společných let a hlavně samozřejmě zdraví a štěstí. Společné rodinné foto bylo završením slavnostního obřadu na obecním úřadě a zlatosvatebčané pak odjeli na hostinu v kruhu rodinném. **LČ**

Co je nového na www.prezletice.cz

Během měsíce října byl zřízen nový odkaz **Důležitá telefonní čísla**, kde najdete kontakty na tísňová volání, informace, na hlášení poruch v dodávkách elektrické energie, plynu, vody a kanalizace včetně čísel pro poruchy na domovních kanalizačních čerpacích stanicích.

Anketní otázky se tentokrát týkaly říjnových voleb do krajského zastupitelstva kraje, kdy jsme se vás nejprve ptali, zda jste byli během minulých čtyřech spokojeni s tím, co pozitivního pro rozvoj Přezletice pro nás Kraj udělal. Ankety se opět neúčastnilo moc respondentů, takže se i u nás potvrdil celorepublikový trend, že tyto volby nikoho moc nezajímají. Je to škoda, protože z vašich odpovědí jednoznačně vyplynulo, že Kraj nám v rozvoji moc nepomohl, tudíž by to možná chtělo změnu.

Po skončení voleb jsme se ptali, jak

jste spokojeni s výsledkem voleb, kdy ve Středočeském kraji vyhrála ČSSD, ačkoliv v naší obci vyhrála s převahou ODS. Anketa zatím běží.... Nicméně ke dni 19.11. převládá názor, že jste nespokojeni (18 hlasů), 2 hlasy pro spokojenost a 5 hlasujícím je to jedno.

Ale když už jsme u těch anket – opět se potvrdilo známé „pozdě bycha honit“ či „s křížkem po funuse“. Na začátku léta jsme vyhlásili anketu na pojmenování dosud bezejmenné vodoteče, která byla uznána ministerstvem zemědělství potokem, a tudíž by se hodilo dát potoku pěkné jméno. Zastupitelstvo obce se rozhodlo zapojit do výběru jména co největší počet občanů a na internetových stránkách obce byla uveřejněna anketa s třemi návrhy jmen – Přezletický, Vrbový a Švédský. Jak už jistě víte, vyhrál název Vrbový.

A co se po vyhlášení vítězného jména (a hlavně po schválení na zasedání zastupitelstva dne 4.9.2012) nestalo! Najednou se ozvala rozhořčená občanka, že chtěla, aby se potok jmenoval Švédský, a ona i spousta jejích známých poslali tomuto názvu v září svůj hlas. Kdo pozorně sleduje naše stránky, ten si jistě všiml ohromného nárůstu počtu hlasů u Švédského potoka, který před stažením otázky z webu byl dokonce vyšší než hlasy pro vítězný název. Smůla ovšem byla, že anketa byla již uzavřena. A tak jsme se s občankou dohodly, že to s Vrbovým potokem bude jako s Prostředňákem, který se se sice jmenuje Ctěnický, ale žádný správný Přezleták mu neřekne jinak než Prostředňák. A tak bude pro Přezletáky starousedlíky Vrbový potok prostě Švédský neboli Švédák. **LČ**

Na slovíčko...

„Mít tak křídla“, toužili Modrej a Zelená neboli dvě chobotničky z druhého patra a „jako ptáci“ chtěli odletět k moři. A spousta dětí si s nimi představovala mít na zádech křídla, zamávat jimi a letět a letět a... Dětské sny jsou krásné dětské sny a bohužel jsou svou podstatou až na pár výjimek neuskutečnitelné – člověk a s křídly na zádech?

S „báječnou ženou na létajících strojích“ Radkou Krajzlovou

Ale co takhle křídla sice ne vlastní, ale třeba od letadla, které bychom pilotovali sami? To je přece taky sen, a nejen mnoha kluků a holčiček, ale i dospělých. Málokdo z Přezletáků se neotočí za zvukem malého letadla, které nám nad hlavou jde buď na přistání na letištní letištní nebo naopak po vzletu nabírá výšku. A co teprve dopravní letadla, letící na Letiště Václava Havla Praha? Ty nás sice spíše svým rachotem nad hlavami štvou, ale na druhou stranu nijak jimi jakožto dopravním prostředkem neopovrhujeme, že? Cestující se vrací z cest plni dojmů, posádka se připravuje na přistání, které řídí zkušený kapitán s podporou svého kopilota. A nebo kopilotky?

Chybělo malinko a mohlo se hnedle stát, že by nám nad hlavou přeletělo letadlo s Radkou Krajzlovou z Topolové ulice v pilotní kabině na sedadle jednoho z pilotů. Pravda, nebyla by prvním dopravním pilotem v Přezleticích, ale pilotkou určitě. Zatím se tak ale nestalo. Ptáte se proč a kdo za to může? Já to sice vím, ale pro vás se zeptám přímo paní Krajzlové:

● Tak kdo za to může?

Následuje smích spokojené maminky s půlročním Lukáškem na ruce. „Samozřejmě Lukášek! Začala jsem se zrovna učit na teoretickou část zkoušek ATPL (Airline Transport Pilot Licence), což je pilotní licence opravňující k řízení dopravních letadel, a pomalu plánovala čas na další výcvik. K tomu zatím nedošlo a já skriptu s teorií vyměnila za knížky pro budoucí maminky. Takže si dám chvíli pauzu, ale až bude Lukášek větší, tak bych si moc ráda tuto licenci dodělala. Kdo jednou propadne létání, ten se k němu pořád vrací.“

● A jak jste se vlastně k létání dostala? Byl to váš dětský sen?

„Úplně dětský sen to nebyl. Sice se mi letadla vždycky líbila, protože mě tatínek jako malou brával na letecké dny ve Starém Městě, a jako skoro každá holčička jsem také chtěla být letuškou. Ale jen v dětství, ja-

ko studentku už mě to tolik nelákalo a vystudovala jsem střední ekonomickou školu ve Svitavách. Plánovala jsem další studium na vysoké škole, ale tam jsem se vlastní vinou nedostala; místo na přijímací zkoušky jsem jela na rande. Je ale docela možné, že tento první životní neúspěch mě už tenkrát pomalu směřoval na letiště, i když hodně velkým obloukem.“

● Honem povídejte, do našeho „naslovíčkaření“ vždycky patří příběh!

„Po maturitě jsem se dostala do tehdejšího PZO, do bývalé Intersigmy, a začala pracovat jako asistentka. Byla to zajímavá práce a díky dobré znalosti jazyků i technického rozhledu jsem docela rychle postoupila výš. Následně jsem dostala nabídku pracovat pro firmu Grundfos (čerpadla), kde jsem nakonec vedla odbyt, nákup a logistiku pro ČR a Slovensko. No a po 6 letech jsem dostala nabídku pracovat pro tuto firmu v Německu a tak jsem se na 5 let stěhovala do Německa. Jako logistik pro

střední Evropu jsem hodně cestovala, letadlo se pro mě stalo běžným dopravním prostředkem, zatím ale jen jako pro pasažéra. O sportovním létání jsem přemýšlela jen v koutku duše, protože jsem se v té době věnovala jiným, ale také adrenalinovým sportům, jako bylo lezení po horách nebo horská kola. Dělalí jsme tenkrát hodně bláznivé kousky, jak na kole, tak na lyžích.

● To jsme v našem povídání pořád na zemi. Pojďme do vzduchu.

„Po rozchodu s tehdejším partnerem jsem tak něžně hledala hlavně na kole a začala hledat jiné odreagování ve volném čase. Najednou jsem měla spoustu času, díky své práci jsem měla i nějaké peníze, takže když mi můj kolega řekl, ať si konečně ‚splním sen‘ a doporučil mi plachtařskou školu GAC, školu několikanásobného mistra republiky v akrobatickém létání Miloše Ramerta, bylo rozhodnuto. Na letišti v Benešově jsem byla pomalu každý víkend. V roce 2007 jsem absolvovala základní výcvik pro bezmotorové létání a stala se ‚plachtařkou‘.“

● Co obnáší základní výcvik?

„Základní výcvik se skládá z výuky teorie a základů létání. Pro teoretickou zkoušku musíte znát fungování všech přístrojů v letadle jako je výškoměr, rychloměr, kompas, VARIO (přístroj znázorňující klesání či stoupání), letecké předpisy, základy meteorologie, základy aerodynamiky, navigace a základy konstrukce letadel. K samotnému létání pak ještě mimo fyziky potřebujete umět se orientovat v mapě, znát termiku

a být tak trochu meteorolog.“ A paní Krajzlová mne začne seznamovat s podmínkami, za kterých se termika tvoří, kdy je rychlá a dynamická, kdy vydrží dlouho či naopak rychle mizí, které meteorologické jevy avizují skvělou termiku, jak se lítá ‚ve vlně‘, jak se ‚svahuje‘, ... – až mně začíná mrzet, že fyzika patřila na gymnázium mezi mé spíše nenáviděné předměty, protože ‚k čemu by mi v životě byla, ne?‘ Kdybych já bývala byla dávala pozor. Pozdě bycha honit, a tak poslouchám se zájmem dál. „Pak následuje praxe v dvousedadlovém letadle, kde vás

„Udělal jsem si licenci soukromého pilota PPL (to není zásilková služba, ale Privat Pilot Licence) pro motorová letadla. Další úroveň je CPL (obchodní pilotní licence), která opravňuje k provozování komerčních letů za úplaty (dříve stačila licence PPL, po změně zákona už s touto licencí svezete maximálně rodinu nebo přátelé). A protože mě moc lákalo a stále láká pilotování malých tryskáčů, chtěla jsem si udělat už zmiňovanou ATPL (dopravní licence), což je můj takový ‚dospělácký‘ sen.“

instruktor učí ovládat letadlo. Základní výcvik se létá podle osnovy, kdy se učíte vzletnout, kroužit, zvládnout ostré či mírné zatáčky, vývrtku či pády, let po okruhu, rozpočet na přistání, atd.... A když tohle všechno s instruktorem zvládnete, předá vás k přezkoušení nezávislému instruktorovi, který vám pak schválí vaše první SÓLO. Pak pokračujete v „sólo“ výcviku, opět podle osnovy, tentokrát jen pod dohledem instruktora na zemi. Mezitím si ještě musíte udělat průkaz radiofonisty, čímž dokážete, že umíte ovládat rádio a rádiovou komunikaci. A po úspěšně složených teoretických zkouškách vás čeká závěrečná praktická zkouška s ‚examinátorem‘, po jejímž úspěšném absolvování se stanete ‚plachtařem‘.“

● Takže vzhůru do nebe a můžu letět, kam mi termika dovolí...

Smích „To ještě ne, pro přelety potřebujete další, tzv. pokračovací výcvik. Výcvik probíhá také ve dvousedadlovém letadle a tady je opravdu znalost termiky základem, protože jinak nikam nedoletíte a čeká vás přistání v lepším případě do pole. Nicméně už v základním výcviku se naučíte ‚ustředit stoupák‘, v pokračovacím výcviku se hlavně učíte vyhledávání stoupavých proudů a taktiku letu. Je to také o citu a samozřejmě zkušenostech.“

● Tak pokračujeme dál ve vašem leteckém vzdělávání.

podmínkách z výšky 1 km; v případě mého letadla je to 38 km. Novější letadla mají poměr až 1:60.“

● Takže při skvělých podmínkách doplachíte 38 km pokud jste 1000 m vysoko?

„Doklouzám je správný výraz, ale je to tak. Jen musíte ve vzduchu pozorně sledovat sílu a směr větru, co se děje okolo vás a klesnete-li na výšku zhruba 600 m, měla byste si už raději hledat pole nebo louku, kde přistanete (tedy pokud znovu nenajdete stoupák). A opravdu pozorně vybírat, protože na rozdíl od motorových letadel, kdy můžete přidat plyn a přistání si zopakovat, tady máte jen jeden pokus! Při přeletu je důležité mít s sebou dostatek pití a svačinu. Mluví z vlastní zkušenosti, protože jsem jednou čekala v poli ve 30° vedru několik hodin, což bylo kruté poučení pro příště. Od té doby mám vodu a svačinu vždy s sebou. Při několikahodinovém letu je hlavně voda velmi důležitá.“

● Několik hodin? Tak to mne hned napadá jedna věc, pro ženy asi dost neřešitelná.

Smích „Tak to je opravdu problém, chlapi to mají určitě lehčí. Tady pomůže správný stravovací a pitný režim před

startem. Vždyt cílem každého startu je přece být v oblacích co nejdéle.“

● Pár hodin letu, rozložení a složení letadla, přesun na letiště, to zabere dost času. Co na to říká partner?

„Plně to chápal. Smích. On totiž také lítá a na letišti jsme se vlastně i seznámili. Poznali jsme se při výcviku, jen já ho skončila o několik měsíců dříve. Takže jsem teď doma služebně starší pilot. Bohužel, co jsem na mateřské, tak létá spíš on, já si počkám na příští sezónu, až Lukášek vyroste.“

● A vy ho prvně svezete letadlem.

„Poprvé už ne, protože první let má Lukášek za sebou. Ale nevěděl o tom ani on, ani já.“ smích

My o vlku a v kočárku na terase se objevuje zvednutá peřinka a ozývá se nespokojené pobekávání. Rychle se loučím a paní Krajzlová vyrazí na zahradu ‚udrnat‘ malého Lukáška do říše snů. Třeba do té, kde už sní jeden přezletický patnáctiletý sportovec – badmintonista o tom, že by se chtěl stát dopravním pilotem. A jak jsme se v předchozím povídání dozvěděli, nemusí vůbec touha zůstat jenom snem.

Bližší se Vánoce, čas plnění všech tajných přání. Naše redakce přeje nejen paní Krajzlové, ale také všem čtenářům našeho Obecního zpravodaje, ať se i vám splní všechno, o čem sníte. LČ